

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Первинна профспілкова організація товариства вийшла зі складу обласних профспілкових структур

Цього місяця відбулася конференція первинної профспілкової організації, участь у якій взяло понад 60 делегатів. А зібралися вони, аби розставити всі крапки над «і» у питанні, яке до того обговорювали і на засіданнях профкому, і в колективах — про вихід первинної профспілкової організації ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» зі складу обласної профорганізації працівників лісових галузей та складу Федерації профспілок області і натомість безпосереднє підпорядкування Центральному комітету профспілки лісових галузей України.

Голова профкому Лариса Примаченко розказала про обставини, які зумовили скликання конференції. За її словами, упродовж останніх років у країні відбулися значні зміни, особливо у питаннях ринкових відносин: бізнес розвивається, а наймасовіша громадська організація працює на старих, ще радянських, засадах, не прагне йти в ногу з часом, а навпаки — гальмує будь-які починання і прагнення змінити застарілу профспілкову систему.

— Сучасне життя вимагає змін, профспілка не повинна бути тільки касою взаємодопомоги, головна мета її — турбота про забезпеченість працівників гідною зарплатою і достойними умовами праці, — сказала вона. — Ми, первинні профспілкові організації, прагнемо бачити Федерацію профспілок України міцною, надійною, сучасною, відкритою для людини праці, яка може бути впевнена в тому, що за потреби її голос почують і у Верховній Раді, і у високих урядових кабінетах. Довіра до профспілки є тоді, коли вона діє на результат, і саме тому на вимогу 85% членів профспілки товариства профком ухвалив рішення про вихід з обласної профорганізації лісових галузей та Феде-

рації профспілок області, так як вважаємо цю структуру тільки паперовою.

Статут профспілки лісових галузей передбачає, що 30% від загальної суми зібраних внесків має перераховуватися на рахунок обласного комітету. Відтак за минулий рік понад 70 тисяч гривень, а це досить значна сума для первинної організації, були спрямовані обкому профспілки лісових галузей.

Вихід же із обласних профспілкових структур та підпорядкування первинної профспілкової організації товариства безпосередньо Центральному комітету профспілки лісових галузей (рішення, за яке одностайно проголосували делегати) дасть змогу більше коштів лишати на місці і водночас бути «під крилом» сильної загальнодержавної структури.

Рішення паперовиків прокоментував голова обкому профспілки лісових галузей Житомирської області Іван Філоненко, який також був присутній на конференції. За його словами, воно призведе до ліквідації очолюваної ним структури і підпорядкування усіх первинних профспілкових організацій, які були під її патронатом, центральному органу, адже, по-перше, в області не так багато галузевих підприємств, а, по-друге, більше ніж половина внесків надходила саме від найчисельнішої в області первинної профспілкової організації ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ».

Зрештою, все що не робиться — все на краще. Наш профспілковий комітет сподівається, що після ухвалення Стратегії модернізації профспілок прогресивні зміни торкнуться всієї профспілкової системи, принаймні фабрична первинка свій внесок у цю справу зробила, надавши низку поправок до проекту цього документа. А чи будуть вони враховані — побачимо після з'їзду Федерації профспілок України, який відбудеться в березні наступного року.

Асоціація «УкрПапір» підбила підсумки за перше півріччя

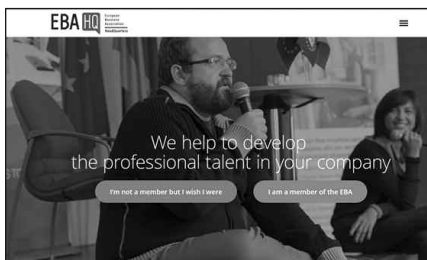
Асоціація українських підприємств целюлозно-паперової галузі «УкрПапір», одним із чотирнадцяти засновників якої свого часу стало ПАТ «ВАЙДМАНН-МФ», відзначила 12-річчя від дня заснування.

Як йдеться у вітальному повідомленні виконавчої дирекції, за ці роки об'єднана спільнота виробників паперу і картону із майже сорока підприємств «зробила багато для того, щоб вітчизняний ринок картонно-паперової продукції отримав значний розвиток, а галузеві підприємства були захищені від недобросовісного імпорту. Сьогодні асоціація «УкрПапір» в Україні є єдиною організацією, яка фахово займається вирішенням проблемних питань галузі на основі постійного моніторингу ситуації як в нашій державі, так і поза її межами».

Останні події в державі, на жаль, принесли нові виклики для вітчизняних підприємств і позначилися на показниках господарської діяльності багатьох із них. Так, у порівнянні з першим півріччям 2014-го року в аналогічному періоді нинішнього року підприємствами-членами було випущено на 18% менше паперу та картону, або ж 383 386 тонн (2015 р.) проти 441 991 (2014 р.). Три великі підприємства узагалі не випускали продукції, деякі компанії спрацювали на тому ж рівні, що й торік, а декотрі — навіть трохи краще.

Європейська Бізнес Асоціація має новий сайт

Європейська Бізнес Асоціація запустила ще один веб-сайт. У той час як головний ресурс ЄБА буде діяти як основне джерело інформації, новий сайт — EBA Headquarters (hq.eba.com.ua) — обіцяє стати дружельюбним гідом зі зручною навігацією, який допоможе членам ЄБА швидше дізнатися про переваги і сервіси відповідно до кола їхніх професійних інтересів. Оптиміальний дизайн сайту, йдеться у повідомленні асоціації, буде однаково зручним як для користувачів традиційних ПК, так і для поціновувачів смартфонів і планшетних комп'ютерів.

Допомогли артистам і судномоделистам

Товариство допомогло творчим колективам району потрапити на Міжнародне свято літератури та мистецтва «Лесині джерела», що відбулося наприкінці липня у м. Новограді-Волинському. На прохання відділу культури Малинської райдержадміністрації підприємство орендувало для них автобус.

Зі схожим проханням до товариства звернувся і відділ освіти міськради. Фабрика не відмовила і на кілька днів забезпечила автомобілем юних судномоделистів, щоб вони змогли представити Малин у Всеукраїнських змаганнях школярів з судномодельного спорту радіокерованих моделей.

Крепований папір

Незабаром у Малині розпочнеться випуск крепованого паперу (матеріалу, який використовують для ізоляції високовольтних вводів у трансформаторах) — про це повідомлялося у попередньому випуску газети, і, аби дізнатися більше про деталі проекту, «Паперовик» поспілкувався з його керівником — інженером-технологом цеху №5 Богданом Залітайлом.

— Про перенесення до Малина крепувальної машини (зі США чи Швейцарії) йшлося давно, а в лютому 2015 року керівництво компанії ухвалило остаточне рішення передислокувати обидві крепувальні машини із Рапперсвіля на наше підприємство. У червні було сформовано робочу групу проекту та відбулася наша перша поїздка до Швейцарії. Участь у ній брали начальник конструкторського бюро Олександр Лепак, начальник цеху КВПіА Руслан Білоцький і я.

У Рапперсвілі є дві крепувальні машини — одна 1932-го року випуску, інша — 2007-го. Старіша, незважаючи на значний вік, дуже добре оснащена, однак по ній збереглося вкрай мало точних креслень і схем. Швейцарські колеги зробили свої ескізи, завданням Олександра як конструктора було перевірити розміри машини, фундаментів і виготовити детальні креслення, за якими б можна було будувати фундаменти.

У 2000-х відбулася реконструкція машини 1932-го року, застарілі двигуни було замінено на нові, частину лінії — автоматизовано, встановлено програмне забезпечення. Руслан як спеціаліст КВПіА мав із всім цим розібратися, а також з'ясувати низку питань з електрочастини.

Я поїхав як керівник групи і технолог, мав дізнатися як відбувається процес крепування основи, а також як ріжуть креппапір, що для цього потрібно. У Рапперсвілі поширені різні формати готової продукції — і великі рулони, і маленькі бобіни — їхня мінімальна ширина 15 мм і діаметр до 300 мм. Ми теж ріжемо папір на маленькі бобіни, але папір звичайний, гладкий. Крепований папір має «хвильки», і для того, щоб його правильно порізати, потрібні специфічні верстати, які не порушуватимуть структуру полотна креппаперу. Під час поїздки ми мали зрозуміти принцип їхньої роботи. Пізніше нам передадуть один, ще один готуємо у нас на підприємстві. Їхній верстат доволі старий і простий (розкат, накат, ножі тощо), однак специфічна заправка паперу і його натяг. Коли побачили його, зрозуміли, що маємо в Малині бобінорізальний верстат зі схожим принципом роботи, який іноді використовується для різання відходів — це Geobel Praktika у 5-му цеху біля 17 машини. Ми плануємо налаштувати його для різання креппаперу, вже замовили зі Швейцарії зразки.

— Богдане, знаю, що одну з машин планують перемістити до Малина восени. Як і коли саме це станеться?

— Першою приїде стара машина. Її демонтаж заплановано на кінець жовтня, трансфер і монтаж — на початок листопада. Демонтувати (а згодом і монтувати) обладнання буде стороння організація. Машина завдовжки близько 11 метрів, найгабаритніші її частини — три циліндри. Швейцарські колеги кажуть, все

Пір невдовзі випускатимуть у Малині

має вміститися в одну вантажівку. Терміни стислі — у листопаді маємо почати виробництво. Тож у старому каландровому залі цеху №5 (приміщення колишнього цеху №3) вже готують необхідну інфраструктуру для встановлення крепмашини. Аби трансфер машини не вплинув на терміни виконання замовлень, зараз у Рапперсвілі найняли третю зміну працівників, щоб забезпечити запас продукції на складі.

— **Що має бути зроблено у цеху перед монтажем машини?**

— Необхідно виконати низку ремонтних робіт: вирівняти підлогу, побудувати фундаменти, замінити вікна, зашпаклювати і пофарбувати стіни, знести зайві перегородки і комори, облаштувати нове ефективне освітлення та опалення, підвести вентиляцію, демонтувати і перенести бобінорізальні верстати тощо. До іншого приміщення буде перенесено дільницю з виготовлення електроізоляційної стрічки. Також треба подбати про комунікації, адже для роботи машини потрібні пара, стиснене повітря, вода, електроенергія; маємо прокласти комп'ютерну мережу, аби оператори могли вводити інформацію до системи SAP

— **А скільки людей працює на одній лінії?**

— Більшість процесів на обох машинах автоматизована, нову машину обслуговує два оператори, старішу — один, який заправляє папір-основу (якщо рулон не перший — прикріплює його до попереднього), подає папір у розкат, регулює ступінь крепування, готує просочувальний розчин, знімає готовий рулон з накату, ставить його на ваги, друкує етикетку і запаковує. Всі процеси продумані і зручні, при правильному виконанні одна людина з цим може впоратися. Різанням паперу займається ще один працівник. А оператор, на додачу до названих обов'язків, також проводить низку нескладних тестів готового паперу (визначає ступінь видовження, товщину, масу 1 метра квадратного, іноді рахує кількість зморшок на одиницю площі), аби впевнитися в тому, що матеріал належної якості. Звісно, ці тести не замінюють лабораторних аналізів.

У вересні заплановане навчання майбутніх операторів крепмашини: спершу на два тижні вони поїдуть до Швейцарії, ще стільки ж вчитимуться у Малині. До нової машини ми поки не надто придивлялися, для початку маємо успішно реалізувати першу частину проекту.

— **Богдане, поділіться враженнями від поїздки, ви ж уперше побували у Швейцарії...**

— Наша поїздка тривала три повні робочі дні, понеділок і п'ятниця припали на дорогу. Увесь час перебування у Швейцарії нами опікувався Марсель Хойптлі (керівник проекту зі швейцарської сторони). Оскільки всі місця у готелях Рапперсвіля на той час були

зайняті (місто відвідує багато туристів, які їдуть побачити велике Цюріхське озеро, та ще й корпоративний з'їзд **WEIDMANN** на той час припав), нас поселили у тихому містечку Рюті, звідки до Рапперсвіля можна дістатися за 5 хвилин на електричці або ж за 15 на автобусі. На електричці їдеш через ліс і помічаєш межу між містами, а коли на автобусі — то одне місто плавно перетікає в інше. Марсель дав нам розклад автобусів, вони ходять згідно з графіком — написано 7.46, значить, автобус буде рівно о 7.46.

Швейцарія поділена на багато зон, Рапперсвіль і Рюті — в різних. Ми мали проїзний абонемент, компостували його вранці — і там вказувався час. Цілу добу у межах цих двох зон можна було їздити і на автобусі, і на поромі, і на електричці. Вартість абонементу на 6 днів — 25 франків (приблизно 25 Євро).

Першого дня Марсель провів коротку екскурсію по підприємству. Там працює три картоноробні машини, є виробництво компонентів та крепованого паперу. Папір-основу для крепування купують у Фінляндії, ми теж спочатку так робитимемо, а в перспективі — вироблятимемо на нашій 15-й машині, яка зараз проходить серйозну реконструкцію.

Люди, з якими ми спілкувалися, були дуже привітні. Далеко не всі з них володіють англійською, тож Марсель допомагав нам ще і як перекладач. Графік поїздки був досить щільним, відтак багато побачити поза роботою не вдалося. Вразило, що у невеличкому містечку Рапперсвіль є власний зоопарк, на площі міста — сцена,

на якій виступають самодіяльні артисти. Ми випадково потрапили на один із таких концертів: на сцені грав симфонічний оркестр, довкола стояли стільці, люди приходили і насолоджувалися музикою. Просто так, буденного дня, без алкоголю і лайки. А ще там усюди порядок — тамтешні мешканці не звикли кидати сміття і недопалки собі під ноги.

На знімку (зліва направо): Руслан Білоцький, Марсель Хойптлі, Богдан Залітайло, Олександр Лепак та Крістіан Бродбек.

Бухгалтери побували в Кип'ячому

Вже доброю традицією для бухгалтерів товариства стало відзначення професійного свята, яке припадає на 16 липня, цікавими поїздками. Цього разу вони разом із колегами та рідними організували собі мандрівку в урочище Кип'яче, що поблизу селища Чоповичі, де знаходиться жіночий монастир Афонської ікони Божої Матері та чоловічий монастир Казанської ікони Божої Матері.

Обидва монастирі мають давню і доволі трагічну історію, яка розпочалася 1911 року, коли в урочищі Кип'ячому двом жінкам явилася Пресвята Богородиця, а з під-землі почало бити чудодійне джерело, вода в котрому немовби кипіла. Згодом на тому місці було зведено церкву і монастир, у якому оселилося близько ста монахів. Настоятелем його став афонський монах Константин, котрого разом із іншими ченцями на початку 1920-х убили бандити, які увірвалися в храм на велике релігійне свято. У 1930-х роках їхню справу довершили більшовики, що розігнали монахів, а цілюще джерело закидали камінням. Лише у 2002

році було відновлено чоловічий монастир у Кип'ячому, трохи пізніше — жіночий.

Жіночий монастир Афонської ікони Божої Матері дуже ошатний і чистий. Проживає у ньому 50 монахинь і 30 послушниць, які плекають виноградник, вирощують зернові, картоплю, розводять худобу та навіть мають власну страусину міні-ферму. Про сьогодення обителі нашим колегам розповіла ігуменя Єкатерина. А біля церкви, з підніжжя якої витікає цілюще джерело, вона окропила їх святою водою — щоб все було добре.

Перейшовши місток через Іршу, паперики потрапили до чоловічого монастиря Казанської ікони Бо-

жої Матері, що відоме своєю цілющою купальнею, температура води в якій — усього 4 градуси за Цельсієм. Втім, це не злякало тих, хто дійсно вірить у чудодійну силу чоповицької води: вони сміливо занурювалися у холодну купель.

Петро й Февронія: жили довго та щасливо до останнього дня

На початку липня православні відзначали День святих покровителів щасливого шлюбу Петра та Февронії — альтернативу «розкрученому» і комерціалізованому католицькому Дню Валентина. Про життя і діяння цього подружжя йдеться у Повісті про Петра і Февронію Муромських (автор Єрмолай Прегрішний). Події, описані в творі, відносять до початку XIII століття.

Петро був другим сином Муромського князя Юрія Володимировича. За кілька років до сходження на престол Петро захворів на проказу, однак ніхто не міг його вилікувати. Одного разу майбутній князь побачив сон про те, що його має цілоти дівчина на ім'я Февронія. Февронія була вродливою і розумною донькою бортника, яка добре зналася на травах. Вона пообіцяла вилікувати княжича за однієї умови — той мав з нею одружитися. Петро покохав Февронію і дав обітницю взяти її за дру-

жину після зцілення. Проте слова свого не дотримав... Та Февронія виявилась хитрою, вона перестрашувалася — залишила недолікованим один струп на княжому тілі, який призвів до нового спалаху хвороби. Після повторного лікування Петро не зрадив своєму слову й одружився з простолюдинкою.

Коли його брат — князь Павло, який правив Муром після батька, раптово помер, — Петру довелося сісти на князювання. Бояри поважали свого князя, але їхні гордовиті дружини не злюбили Февронію, не бажаючи мати правителькою над собою селянку. Знаць зажадала, щоб князь вигнав жінку. Петро ж натомість вирішив добровільно відмовитися від влади і відправився з Февронією у вигнання.

Однак незабаром в Муромі почалася смуטה, бояри ніяк не могли поділити престол. Тож зібрали раду і попросили князя і його дружину повернутися назад.

Петро й Февронія приїхали до Мурома і відтоді довго та справедливо правили князівством. На схилі літ вони прийняли постриг у різних монастирях і молилися Богу, аби померти в один день. Заповідали поховати себе в одній труні з тонкою перегородкою посередині.

Смерть прийшла по них 8 липня 1228 року. Але люди порушили волю покійних, вирішили, що не гоже ховати монахів в одній труні: їх тіла були покладені в різних обителях. Але вже на наступний день вони опинилися разом. Двічі тіла розносили по різних храмах, але двічі вони дивним чином опинилися поруч.

До 1917 року це православне свято було у великій пошані. Згодом забулося. Кілька років тому українські можновладці, по-своєму інтерпретувавши, церковно-історичний контекст, запропонували 8 липня відзначати день родини, що вилікувалося у відповідний указ Президента.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».